

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686920988224/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Taffel, naar man ikke har Appetit? Hvad nytter det at være Alexander, naar Verden ikke kan udvide sig? Vel, saa bliv Diogenes, og naar De da gaer med Lygten, saa find et Menneske ... helst vel et Kvindemenneske.

Hvad skal De selv da vorde?

O, jeg forlanger kun, at paa min Gravsteen sættes: Her ligger den Schiøtt, der stiftede den Skole, hvorfra Biskop N. N., Feltmarschal N. N., Admiral N. N., Statsmand N. N., Diogenes Alexander N. N., etc. etc. udgik.

Men jeg! raabte Helzen, maa jeg ikke være med paa Deres Ligsteen?

Hvad forlanger De?

Magt!

Han vil have Magt, fordi han ikke har Kræfter! raabte Carlsen, og en almindelig Latter belønnede denne Hentydning til den ærgjerrige Helzens spinkle Skikkelse.

Hys, mine Herrer, sagde Schiøtt; det gaer den vise Helzen som den vise Salomon, han begjærer, hvad han alt har: Kundskab er Magt ... Hald! og De, Hr. Grosserer! hvormed kan jeg tjene Dem? Behag at see paa Varene! Spotpris og ægte!

Aa, lad mig faae Lykke, sagde Kjobmanden.

Ja, giv os selve Lykken, tilføiede Hald.

Hvad er Lykken? spurgte Schiøtt.

Det er Solen, sagde Bregning; man maa ikke tage paa den med Hænderne.

Otto raabte:

»Jeg kalder Lykken

At sætte det igjennem, som jeg vil,

At overvinde hver en ussel Hindrings».

See, han kan sin Oehlenschläger, sagde Schiøtt; det er allerede en Lykke. Det vil ogsaa være en Lykke for Dem, Hr. Grosserer ... Milner, hvad vil De have? Jeg gi'er iaften.

Et Brysselertæppe til mit Gulv.

Det har jeg ikke Raad til, jeg har ingen Smaapenge ...

Endnu medens Schiøtt talte, forandrede Udtrykket i hans An-